

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 06.09.2001
KOM(2001) 433 endelig

2001/0199 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2000/13/EF for så vidt angår angivelse af ingredienser i
levnedsmidler**

(Forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. I hvidbogen om fødevarer sikkerhed oplyste Kommissionen, at den agtede at foreslå en ændring af direktiv 2000/13/EF om mærkning, navnlig en ændring af den eksisterende mulighed for ikke at anføre bestanddelene i sammensatte ingredienser, der udgør mindre end 25% af færdigvaren.
2. Ved direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 (EFT L 109 af 6.5.2000) er direktiv 79/112/EØF og de mange ændringer heraf blevet kodificeret. I artikel 3 er det fastsat, at mærkning af levnedsmidler skal omfatte en ingrediensliste, mens der i artikel 6 er fastsat nærmere regler for angivelse af ingredienserne, herunder mulighed for visse undtagelser eller forenklede betegnelser.
3. Det tillades i artikel 6, stk. 8, at en sammensat ingrediens anføres i ingredienslisten med sin betegnelse, hvis denne angivelse umiddelbart efterfølges af en opregning af de ingredienser, den er sammensat af. Denne opregning er imidlertid ikke obligatorisk, når den sammensatte ingrediens udgør mindre end 25% af færdigvaren (25%-reglen); disse bestemmelser gælder dog ikke tilsætningsstoffer.
4. Reglerne om tilsætningsstoffer er fastsat i artikel 6, stk. 4, hvor det præciseres, hvornår tilsætningsstoffer skal betragtes som ingredienser og dermed skal angives i listen. Heraf fremgår det, at tilsætningsstoffer, der anvendes som produktionshjælpemidler, og tilsætningsstoffer, der indgår i en levnedsmiddelingrediens, men som ikke har nogen teknologisk funktion i færdigvaren, ikke skal fremgå af mærkningen af levnedsmidlet.
5. Hvad angår de forenklede betegnelser er det ifølge artikel 6, stk. 6, tilladt at betegne en ingrediens, som indgår i et levnedsmiddel, alene ved navnet på den kategori, den tilhører (f.eks. "olie" suppleret med enten benævnelsen "vegetabilsk" eller "animalsk", "kandiserede frugter", "fisk" osv.).
6. Alle disse bestemmelser gør, at forbrugerne ofte er dårligt informeret om den nøjagtige sammensætning af de levnedsmidler, de køber.
7. Efter Kommissionens opfattelse bør der gives flere oplysninger om levnedsmidlers sammensætning, ved at 25%-reglen, der gælder sammensatte ingredienser, afskaffes.
8. 25%-reglen, der blev indført i fællesskabslovgivningen for over 20 år siden for ikke at gøre ingredienslisten unødigt lang, beror på et princip om, at forbrugerne kender sammensætningen af de sammensatte ingredienser og dermed f.eks. kan slutte sig til, at syltetøjet i kagerne er tilberedt af frugt og sukker.
9. Fødevarerproduktionen er imidlertid blevet mere og mere kompleks, og forbruget af forarbejdede levnedsmidler er steget betydeligt. Forbrugerne har gennem de sidste år igen og igen udtrykt ønske om at blive bedre oplyst om de levnedsmidler, de køber, herunder deres sammensætning, også selv om en komplet opregning af ingredienserne uundgåeligt gør listerne længere. De mange fødevarerkriser i den senere tid har desuden øget behovet for informationer.

10. Allerede da grønbogen om de generelle principper for levnedsmiddellovgivningen i EU blev offentliggjort i 1997, var medlemsstaterne enige om dette. De udtrykte alle ønske om, at den gældende regel blev ændret. Det bør bemærkes, at der var nogle medlemsstater, som inden tiltrædelsen af EU ikke havde indført i 25%-reglen i deres lovgivning, uden at det giver nævneværdige problemer med at læse ingredienslisten på mærkningen af de fødevarer, forbrugere køber.
11. Spørgsmålet om 25%-reglen skal belyses ikke blot ud fra ønsket om bedre oplysning til alle forbrugere, men også ses i sammenhæng med fødevarerallergier, der er et spørgsmål, som angår fødevarerens sikkerhed og sundhed.
12. Der er nemlig flere og flere, som lider af uønskede reaktioner som følge af indtagelse af bestemte levnedsmidler. Det kan dreje sig om forskellige former for reaktioner fra sygdomsfremkaldende eller livskvalitetforringende reaktioner til dødelige allergiske reaktioner. Hvor stor en mængde fødevarerallergener, der skal til for at fremkalde en immunologisk reaktion, varierer, men den kan i mange tilfælde være meget lille, navnlig når det drejer sig om dødelige allergier. Ofte består den eneste behandling i totalt at undgå det pågældende allergen; det bør derfor sikres, at lovgivningen sikrer de pågældende personer adgang til sådanne oplysninger.
13. For nogle forbrugere, der lider af allergi eller intolerans over for bestemte stoffer, udgør denne mangel på detaljerede oplysninger et handicap, idet de aldrig er sikre på, at de produkt, de køber, ikke indeholder det allergen, de ikke må indtage.
14. Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler erklærede i sin rapport af 22. september 1995 om uønskede reaktioner som følge af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, at incidensen af fødevarerallergi er så høj, at det påvirker mange menneskers liv ved at forårsage sygdomme, der kan være såvel godartede som potentielt dødelige. Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler erkender, at de almindeligste fødevarerallergener bl.a. er komælk, frugt, bælgfrugter (især jordnødder og soja), æg, krebsdyr, nødder, fisk, grøntsager (selleri og andre fødevarer fra skærmpantefamilien) samt hvede og andre kornarter. Tilsætningsstoffer til levnedsmidler kan ligeledes forårsage uønskede reaktioner, og det er ofte vanskeligt at undgå tilsætningsstofferne, da de ikke altid fremgår af mærkningen.
15. I en undersøgelse, der blev gennemført i 1997 som led i programmet for forskning og teknologisk udvikling inden for landbrug og levnedsmiddellindustri, om ernæringens rolle i forbindelse med fødevarerallergi og -intolerans hed det klart, at de almindeligste fødevarerallergener, f.eks. mælk, æg, soja og hvede, indgår i en lang række forarbejdede fødevarer, og at mærkningen af produkterne i de fleste tilfælde er ufuldstændig og ofte vildledende. Dette kan have katastrofale følger for en person med fødevarerallergi. Således havde praktisk taget alle de personer, der døde af en fødevarerbettinget anafylaksi, haft allergiske reaktioner over for det fødevarerallergen, der var skyld i deres død, men de vidste ikke, at allergenet var til stede i de fødevarer, de indtog. **Det er derfor af afgørende betydning, at alle forarbejdede fødevarer, der markedsføres i EU-landene, mærkes klart, bl.a. med en liste over ingredienser og basisprodukter.** (Citeret efter kapitel 10 i undersøgelsen; prof. C. Ortolani, leder af afdelingen for forebyggelse, diagnosticering og behandling af allergisygdomme på Niguarda-hospitalet, Milano, og prof. E.A. Pastorello, professor i allergologi og klinisk immunologi ved universitetet i Milano).

16. Det konkluderes bl.a. i undersøgelsen, at så længe de videnskabelige og teknologiske fremskridt ikke er i stand til at gøre fødevarerne mindre allergifremkaldende, gør EU klogest i at sikre, at brugeren får korrekte og detaljerede oplysninger om de enkelte levnedsmiddeltyper og de enkelte ingredienser, der indgår i færdigvaren, og at fabrikanterne overholder denne oplysningspligt.
17. Efter Kommissionens opfattelse bør forbrugerne med allergi eller intoleranser hjælpes så godt som muligt, ved at de får mere fyldestgørende oplysninger om produkternes sammensætning. Dette ville i praksis sikre bedre information af forbrugerne generelt om en fødevars sammensætning og samtidig sikre, at de forbrugere, der af sundhedsmæssige eller etiske årsager bør undgå eller ønsker at undgå bestemte levnedsmiddelingredienser, får de fornødne oplysninger.
18. Hvis 25%-reglen afskaffes, skal alle ingredienser fremgå af mærkningen, men bestemte ingredienser kan fortsat falde ind under undtagelsesbestemmelserne i direktiv 2000/13/EF. Navnlig vil muligheden for at betegne ingredienserne ved navnet på den kategori, de tilhører (artikel 6, stk. 6), eller undtagelserne vedrørende angivelse af tilsætningsstoffer fortsat gælde, og det er ligeledes nødvendigt at undgå, at mærkning bliver overdrevent kompleks.
19. For at sikre, at de berørte bestemmelser er i fuld overensstemmelse med de nævnte mål, er det nødvendigt at fjerne muligheden for, at bestemte ingrediens kategorier, som kan have allergifremkaldende virkninger (herunder virkninger, der endnu ikke er helt påvist), kan betegnes alene ved navnet på kategorien. Det gælder frugter og grøntsager. Hvad angår de øvrige kategorier, der kan omfatte sikkert påviste allergener, må kategorinavnet kun anvendes alene, hvis det pågældende allergen, der fremgår af en liste i bilaget, ikke er til stede. Endelig er der et tilsætningsstof, der også er angivet i listen i bilaget, som skal anføres uden mulighed for undtagelse.
20. Listen i bilaget til dette forslag omfatter altså allergifremkaldende ingredienser og stoffer, som bør anføres ved deres specifikke navn i ingredienslisten, og som under ingen omstændigheder må betegnes ved navnet på den kategori, de tilhører. Listen indeholder desuden et tilsætningsstof, som altid skal angives, uden at der er mulighed for at anvende undtagelsen for tilsætningsstoffer i direktiv 2000/13/EF. Listen skal endvidere kunne ajourføres hurtigt, når det er nødvendigt. Derfor omfatter forslaget bestemmelser om en procedure, hvorved Kommissionen kan vedtage ændringer efter høring af Den Stående Levnedsmiddelkomité. Endelig skal Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler kontaktes med henblik på en opdateret udgave af den nævnte rapport fra 1995, bl.a. vedrørende nye allergener, tilsætningsstoffer, produktionshjælpemidler og opløsnings- og bæremidler.
21. Endelig ville det som led i indsatsen for et højt sundhedsbeskyttelsesniveau via bedre oplysning om fødevarernes sammensætning være utænkeligt, at alkoholholdige drikkevarer skulle fritages fra kravet om angivelsen af forekomsten af en ingrediens, der er anerkendt som allergen. Dette krav er således også medtaget i forslaget, uden at det dog berører fastlæggelsen af bestemmelserne om mærkning af sådanne drikkevarer, der netop er omfattet af et særskilt forslag, som Europa-Parlamentet og Rådet allerede har fået forelagt.

22. Det foreslås derfor, at direktiv 2000/13/EF ændres, således at 25%-reglen udgår, at der fastsættes en liste over allergener, der skal fremgå af mærkningen af levnedsmidler, og at muligheden for at anvende kategorinavnet for visse ingrediensers vedkommende skal udgå.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2000/13/EF for så vidt angår angivelse af ingredienser i
levnedsmidler**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter proceduren i traktatens artikel 251³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at opnå et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og garantere dem adgang til information bør en hensigtsmæssig forbrugeroplysning på fødevarerområdet bl.a. sikres ved, at alle ingredienser fremgår af mærkningen.
- (2) Ifølge artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁴ er visse stoffer undtaget fra den obligatoriske anførelse i ingredienslisten.
- (3) Visse ingredienser, der indgår i levnedsmidlers sammensætning, forårsager allergier og intoleranser hos forbrugerne i Fællesskabet, og visse af disse allergier og intoleranser udgør en helbredsrisiko for de berørte personer.
- (4) Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har erklæret, at incidensen af fødevarerallergi er så høj, at det påvirker mange menneskers liv ved at forårsage sygdomme, der kan være såvel godartede som potentielt dødelige.

---

¹ EFT C

² EFT C

³ EFT C

⁴ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

- (5) Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler erkender, at de almindeligste fødevareallergener bl.a. er komælk, frugt, bælgrugter (især jordnødder og soja), æg, krebsdyr, nødder, fisk, grøntsager (selleri og andre fødevarer fra skærmpantefamilien) samt hvede og andre kornarter. Tilsætningsstoffer til levnedsmidler kan ligeledes forårsage uønskede reaktioner, og det er ofte vanskeligt at undgå tilsætningsstofferne, da de ikke altid fremgår af mærkningen.
- (6) De almindeligste fødevareallergener indgår i en lang række forarbejdede levnedsmidler.
- (7) Selv om mærkningen, der henvender sig til alle forbrugere, ikke bør fremstå som den eneste informationskilde og overtage sundhedssektorens rolle, bør man alligevel i videst muligt omfang hjælpe de forbrugere, der lider af allergi og intolerans, ved at give dem mere fyldestgørende oplysninger om produkternes sammensætning.
- (8) Listen over allergifremkaldende stoffer omfatter levnedsmidler og ingredienser, der er anerkendt som årsag til overfølsomhed, og som kan være omfattet af en undtagelsesbestemmelse i direktiv 2000/13/EF. For at udviklingen i den videnskabelige viden kan følges op, er det vigtigt, at listen hurtigt kan ændres, hvis det bliver nødvendigt. For at gøre proceduren enklere og hurtigere skal ændringerne foretages i form af tekniske gennemførelsesforanstaltninger, som Kommissionen kan vedtage.
- (9) For bedre at oplyse alle forbrugere og beskytte bestemte forbrugeres sundhed bør det gøres obligatorisk, at ingredienslisten omfatter alle ingredienser i det pågældende levnedsmiddel, og at alle ingredienser, der er anerkendt som allergener, herunder i alkoholholdige drikkevarer, angives ved deres specifikke navn og ikke ved angivelse af navnet på den kategori, de tilhører, og tilsætningsstoffer kan heller ikke fritages for at blive nævnt i ingredienslisten.
- (10) For at modvirke risikoen for en for kompleks mærkning, der er vanskelig at læse, bør der fastsættes bestemmelser, så det kan undgås, at ingredienslisten bliver overdrevent lang, forudsat at dette ikke påvirker gennemførelsen af ovennævnte mål. Af hensyn til de tekniske krav i forbindelse med fremstilling af levnedsmidler er det ligeledes nødvendigt at tillade større fleksibilitet med hensyn til, hvordan ingredienser, der anvendes i små mængder, angives.
- (11) Direktiv 2000/13/EF bør derfor ændres -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2000/13/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6 ændres således:

a) Følgende indsættes som stk. 3a:

"3a Hvis en eller flere af de ingredienser, der er omhandlet i bilag IIIa, forekommer i en drikkevare som omhandlet i stk. 3, skal den/de anføres, medmindre den eller de pågældende ingrediensers specifikke navn indgår i

drikkevarens salgsbetegnelse, jf. dog regler, der fastsættes i medfør af stk. 3. Angivelsen omfatter ordet "indeholder" fulgt af navnet på den eller de pågældende ingredienser.

Gennemførelsesbestemmelser til første afsnit kan, alt efter hvad der er relevant:

- a) for så vidt angår produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999* vedtages efter proceduren i artikel 75 i samme forordning
- b) for så vidt angår produkter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91** vedtages efter proceduren i artikel 13 i samme forordning
- c) for så vidt angår produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89*** vedtages efter proceduren i artikel 14 i samme forordning
- d) for så vidt angår øvrige produkter vedtages efter proceduren i artikel 20, stk. 2, i dette direktiv.

---

* EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

** EFT L 149 af 14.6.1991, s. 1.

*** EFT L 160 af 12.6.1989, s. 1."

b) Stk. 5, andet afsnit, ændres således:

i) Fjerde led affattes således:

"- kan frugter eller grøntsager, hvoraf ingen vægtmæssigt udgør en hovedbestanddel, når de anvendes blandet som ingredienser i et levnedsmiddel, i ingredienslisten grupperes under betegnelsen "frugt" eller "grøntsager" umiddelbart efterfulgt af en opregning af de pågældende frugter eller grøntsager og en angivelse som "i variabelt mængdeforhold"; i dette tilfælde angives blandingen i ingredienslisten i overensstemmelse med første afsnit på grundlag af de anvendte frugters eller grøntsagers samlede vægt"

ii) Følgende indsættes som sjette og syvende led:

"- kan ingredienser, der udgør mindre end 5% af færdigvaren, opregnes i en anden rækkefølge efter de øvrige ingredienser

- kan ingredienser, der svarer til hinanden eller kan erstatte hinanden, og som kan anvendes til fremstilling eller tilberedning af et levnedsmiddel uden at ændre sammensætningen, forudsat at de udgør mindre end 5% af færdigvaren, angives i ingredienslisten med angivelsen "indeholder .... og/eller ...", hvis mindst én af to eller flere ingredienser forekommer i færdigvaren, eller med angivelsen "indeholder mindst én af

følgende ingredienser: ..., ...", hvis mindst én af tre eller flere ingredienser forekommer i færdigvaren."

c) Stk. 8 ændres således:

i) I første afsnit indsættes følgende punktum:

"Hvis de ingredienser, der indgår i den sammensatte ingrediens, i forvejen nævnes i ingredienslisten som særskilte ingredienser, er det dog ikke obligatorisk at gentage dem, hvis køberen i en forklarende bemærkning tæt ved ingredienslisten klart oplyses om, at de findes i levnedsmidlet som særskilte ingredienser og som ingredienser i den sammensatte ingrediens."

ii) Andet afsnit affattes således:

"Opregningen i henhold til første afsnit er ikke obligatorisk:

a) når sammensætningen af den sammensatte ingrediens er fastsat i gældende fællesskabsforskrifter, og forudsat at den sammensatte ingrediens udgør mindre end 5% af færdigvaren; denne bestemmelse finder ikke anvendelse på tilsætningsstoffer, jf. dog stk. 4, litra c)

b) for følgende sammensatte ingredienser, undtagen tilsætningsstoffer, jf. dog stk. 4, litra c):

i) tilberedninger af saucer og sennep, som udgør mindre end 5% af færdigvaren

ii) krydderi- og krydderurtblandinger, som udgør mindre end 2% af færdigvaren;

c) når den sammensatte ingrediens er et levnedsmiddel, for hvilket der i fællesskabsreglerne ikke kræves en ingrediensliste."

d) Følgende indsættes som stk. 10:

"10. Bestemmelserne i stk. 4, litra c), ii) og iii), stk. 6, andet afsnit, første led, og stk. 8, andet afsnit, finder ikke anvendelse på de ingredienser, der er anført i bilag IIIa.

Ændringer af bilag IIIa vedtages efter proceduren i artikel 20, stk. 2."

2) I bilag I udgår betegnelserne "kandiserede frugter" og "grøntsager" samt de dertil hørende definitioner.

3) Bilaget til nærværende direktiv indsættes som bilag IIIa.

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager senest den 31. december 2003 de nødvendige love eller administrative bestemmelser for at:

- tillade handel med produkter, der er i overensstemmelse med dette direktiv, fra den 1. januar 2004
- forbyde handel med produkter, der ikke er i overensstemmelse med dette direktiv fra den 1. januar 2005. Produkter, der er bragt i omsætning eller mærket inden den dato, og som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, kan dog sælges, indtil lagrene er tømt.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

"BILAG IIIa

Ingredienser omhandlet i artikel 6, stk. 3a og stk. 10

Glutenholdigt korn og glutenholdige kornprodukter

Krebsdyr og produkter på basis af krebsdyr

Æg og produkter på basis af æg

Fisk og produkter på basis af fisk

Jordnødder og produkter på basis af jordnødder

Soja og produkter på basis af soja

Mælk og mejeriprodukter (herunder lactose)

Nødder og produkter på basis heraf

Sesamfrø og produkter på basis af sesamfrø

Sulfit i koncentrationer på 10 mg/kg og derover".

KONSEKVENSANALYSE

FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE, HERUNDER ISÆR SMÅ OG MELLEMLIGE VIRKSOMHEDER (SMV'er)

FORSLAGETS TITEL

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2000/13/EF for så vidt angår angivelse af ingredienser i levnedsmidler

DOKUMENTETS REFERENCENUMMER

SANCO/2389/2/2000

FORSLAGET

1. Forslaget har til formål at gøre det obligatorisk at anføre alle ingredienser i fødevarerne, så forbrugerne sikres en komplet information og personer med allergi har mulighed for at kontrollere, om en ingrediens med allergifremkaldende egenskaber eventuelt findes i et givet produkt.

KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE

2. Hvem berøres af forslaget?
  - Levnedsmiddelindustrien.
  - Ca. 25 000 virksomheder, hvoraf de fleste har mere end 20 ansatte.
  - Fordelt i alle medlemsstaterne.
3. Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe i henhold til forslaget?

De skal anføre alle ingredienser på mærkningen af deres produkter.

4. Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?

For beskæftigelsen? Ingen.

For investeringerne og oprettelsen af nye virksomheder? Ingen.

For virksomhedernes konkurrenceevne?

Mærkningen skal ikke ændres for levnedsmidler, hvor sammensatte ingredienser ikke udgør mere end 25% af færdigvaren, og for levnedsmidler, som fra producentens side i forvejen er mærket med samtlige ingredienser.

Det er kun mærkningen af sammensatte produkter, som indeholder en eller flere sammensatte ingredienser, der skal ændres for at være i overensstemmelse med de foreslåede regler.

For disse produkters vedkommende bliver ingredienslisten altså nødvendigvis længere, men det lader sig ikke gøre nøjagtigt at forudsige, på hvor mange af produkterne mærkningen skal udvides.

I de fleste tilfælde forventes udvidelsen dog at blive af mindre betydning, idet:

- de tilsætningsstoffer, som ifølge de eksisterende bestemmelser ikke behøver at blive anført, kun skal anføres på mærkningen, hvis de er fremstillet ved anvendelse af produkter, der kan fremkalde allergi eller intolerans
- det ikke er nødvendigt at anføre den samme ingrediens flere gange.

Et eksempel, Kommissionen har modtaget fra en producent, viser således, at ingrediensliste på mærkningen af en sammensat færdigret med en række sammensatte ingredienser ville blive udvidet fra 31 ingredienser ifølge de nugældende regler til 34 ingredienser ifølge de foreslåede bestemmelse, idet bestanddelene i de sammensatte ingredienser bliver slået sammen for at undgå gentagelser.

Udgiften til mærkning af levnedsmidler forventes altså i de fleste tilfælde kun i mindre grad at blive påvirket af foranstaltningen.

Det ændrer dog ikke på, at mærkningen af visse produkter skal ændres, selv om der kun er tale om få ændringer, og det vil medføre udgifter for de pågældende virksomheder.

Det er vanskeligt at sætte tal på udgifterne, da de afhænger af, hvor mange produkter der skal have ændret mærkningen, og da udgifterne til en ny etiketmodel svinger mellem 1 000 og 2 000 EUR.

Kommissionen skønner dog, det kan med rimelighed kan forventes, at udgifterne kun får yderst ringe, eller ingen, virkninger for virksomhedernes konkurrenceevne, idet

det supplerende mærkningskrav først træder i kraft efter en overgangsperiode (gennemførelsesfrist) og de produkter, der er bragt i omsætning eller er mærket inden foranstaltningens anvendelsesdato fortsat kan sælges, indtil lagrene er tømt, også selv om de ikke er i overensstemmelse med direktivet.

Overgangsperioden kan virksomhederne f.eks. bruge til at udarbejde en mærkning, der er i overensstemmelse med de nye bestemmelser, i forbindelse med en ændring af etiketterne, som i forvejen er planlagt af andre grunde. Det er således normalt, at etiketterne af og til ændres, uden at det har noget at gøre med lovændringer.

En mærkning, der sikrer total klarhed, idet alle ingredienser er anført, kan kun styrke tilliden blandt forbrugerne, også blandt dem, der lider af allergi, og som af forsigtighedsgrunde undlader at købe bestemte produkter, som de ikke med sikkerhed ved hvad indeholder.

En mærkning, hvor alle ingredienser anføres, som f.eks. i USA, kan således udgøre et positivt element på det handelsmæssige plan.

Der bliver nogle tekniske modifikationer, der tillader en vis fleksibilitet i forbindelse med mærkning af ingredienser, der kun anvendes i små mængder.

5. Der er ingen behov for eller grund til særlige bestemmelser for små og mellemstore virksomheder.

HØRING

- Confederation of the Food and Drink Industries of the EU (CIAA): enig.
- L'Association des Industries des Cidres et Vins de fruits (A.I.C.V.): enig.
- Confédération Européenne des Producteurs de Spiritueux: ingen bemærkninger.
- EUROCOMMERCE: enig.